

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 05.05.2004, sp. zn. 12 To 188/2004, ECLI:CZ:KSHK:2004:12.TO.188.2004.1

Číslo: 47/2005

Právní věta: Rozhoduje-li soud k návrhu ředitele věznice na přeřazení odsouzeného do mírnějšího typu věznice podle § 39b odst. 2 tr. zák. nevyžaduje se splnění doplňujících podmínek předpokládaných ustanovením § 39b odst. 6 tr. zák. pro případ přeřazení odsouzeného do věznice s mírnějším režimem na návrh odsouzeného. Není přitom rozhodující, že se odsouzený k návrhu ředitele věznice připojil, popř. že vedle něho podal i svůj vlastní návrh.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 05.05.2004

Spisová značka: 12 To 188/2004

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přeřazení, Výkon trestu odnětí svobody

Předpisy: § 39b tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové z podnětu stížnosti státního zástupce zrušil usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 18. 3. 2004, sp. zn. 25 Nt 1153/24, a sám nově rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením bylo rozhodnuto tak, že podle § 39b odst. 2, 5 tr. zák. se odsouzený J. F. přeřazuje pro další výkon trestu odnětí svobody z věznice se zvýšenou ostrahou, kde dosud vykonává tresty postupně uložené rozsudky Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 14. 4. 1998, sp. zn. 2 T 71/98, Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 30. 5. 1997, sp. zn. 1 T 120/97, Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 17. 5. 1991, sp. zn. 2 T 113/90, a Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 9. 4. 2001, sp. zn. 2 T 625/2000, do věznice s ostrahou.

Své rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně tím, že chování odsouzeného ve výkonu trestu je hodnoceno vysoce kladně, odsouzený nebyl kázeňsky trestán, naopak bylo mu uděleno 13 kázeňských odměn, je zařazen v první skupině vnitřní diferenciaci odsouzených a cíl programu zacházení plní. Výkon trestu odnětí svobody nastoupil po předchozí vazbě, pak byl převeden do výkonu trestu odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody byl odsouzen k dalšímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let se

zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Tento trest nastoupil bezprostředně po vykonání předchozího trestu v měsíci listopadu 2001. Soud prvního stupně se zabýval i zákonnými podmínkami pro přeřazení z věznice se zvýšenou ostrahou do věznice s ostrahou, uvedenými v ustanovení § 39b odst. 4 písm. b) tr. zák.

Dospěl k závěru, že je splněna i podmínka výkonu jedné třetiny výkonu uloženého trestu, když odsouzený má celkem vykonat 11 roků 8 měsíců a 6 dnů a více než jedna třetina tohoto trestu byla již vykonána. Okresní soud poukazuje na rozdíl od ustanovení § 39b odst. 6 tr. zák., kdy u ustanovení § 39b odst. 4 písm. b) tr. zák. není uvedeno, že odsouzený musí tuto třetinu vykonat v příslušném typu věznice. Na posuzovaný případ pak není možné aplikovat ani ustanovení § 39a odst. 6 tr. zák., neboť řízení bylo zahájeno na základě návrhu ředitele věznice. Odsouzený se k návrhu ředitele věznice při svém výslechu pouze připojil a pokud by toto jeho vyjádření mělo být považováno za samostatný návrh odsouzeného, byl by tento výklad v neprospěch odsouzeného.

Proti tomuto usnesení podal ihned po jeho vyhlášení státní zástupce stížnost, který namítl, že není splněna podmínka výkonu jedné třetiny trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou.

V písemném vyhotovení stížnosti uvedl, že sice jsou splněny podmínky pro přeřazení podle § 39b odst. 2 tr. ř., avšak podnětem k řízení byl sice původně návrh ředitele věznice na přeřazení odsouzeného do jiného typu věznice, avšak odsouzený se při veřejném zasedání k tomuto návrhu připojil. Proto nelze aplikovat nejen omezující podmínky pro zmírnění trestu ve smyslu odst. 4, ale i doplňující podmínky ve smyslu odst. 6 § 39b tr. zák. U odsouzeného není splněna lhůta nepřetržitého výkonu trestu ve stávajícím typu věznice. Státní zástupce proto navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a návrh ředitele věznice a odsouzeného J. F. na přeřazení do jiného typu věznice zamítnut.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k tomuto závěru.

Ředitel věznice podal k Okresnímu soudu v Jičíně dne 6. 1. 2004 návrh na přeřazení odsouzeného J. F. pro další výkon trestu z věznice se zvýšenou ostrahou do věznice s ostrahou. Podrobně pak svůj návrh zdůvodnil a poukázal na vzorné chování odsouzeného a na řadu kázeňských odměn. Má tak zato, že přeřazení přispěje k dosažení účelu výkonu trestu.

Při veřejném zasedání okresního soudu se odsouzený vyjádřil tak, že s návrhem souhlasí a připojuje se k němu. Rovněž vychovatel poukázal na dobré chování odsouzeného.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že je splněna zákonná podmínka pro přeřazení odsouzeného do mírnějšího typu věznice tak, jak je uvedeno v ustanovení § 39b odst. 2 tr. zák.

Okresní soud, jak již bylo výše uvedeno, se zabýval tím, zda je splněna i další zákonem vyžadovaná podmínka pro přeřazení z věznice se zvýšenou ostrahou, uvedená v § 39b odst. 4 tr. zák., a vysvětlil, proč se nevyžaduje splnění podmínek uvedených v § 39b odst. 6 tr. zák. Přesto své rozhodnutí učinil podle ustanovení § 39b odst. 2, 6 tr. zák.

Již z těchto formálních důvodů krajskému soudu nezbylo, než ke stížnosti státního zástupce napadené usnesení zrušit.

K námitkám státního zástupce pak odvolací soud znovu zkoumal, zda jsou splněny podmínky pro přeřazení ve smyslu § 39b odst. 4 tr. zák. a zda v případě návrhu ředitele věznice musí být splněny i podmínky uvedené v § 39b odst. 6 tr. zák. V obou těchto případech se totiž zákonné podmínky liší.

Ustanovení § 39b odst. 6 tr. zák. předpokládá návrh odsouzeného, přičemž odsouzený ve věznici určitého typu, v daném případě ve věznici se zvýšenou ostrahou, vykonal nepřetržitě alespoň jednu

třetinu uloženého trestu, nejméně však 6 měsíců.

Toto zákonné ustanovení tedy znamená, že jedna třetina uloženého trestu musí být nepřetržitě vykonána ve stejném typu věznice. Není splněna tehdy, jestliže např. odsouzený je propuštěn z vazby, pak nastoupí výkon trestu a od okamžiku nového nástupu výkonu trestu neuplyne jedna třetina doby z celkového trestu, nebo v případě, kdy odsouzený je přeřazen již jednou a v novém typu věznice musí vykonat nejméně další třetinu z celkového trestu.

Naproti tomu § 39b odst. 4 písm. b) tr. ř. pouze vyžaduje u odsouzeného, který v současnosti vykonává trest ve věznici se zvýšenou ostrahou, aby vykonal alespoň jednu třetinu uloženého trestu. Nezáleží tedy na tom, zda část trestu byla vykonána v jiném typu věznice, nebo zda trest byl vykonáván nepřetržitě nebo po částech.

Podle ustanovení § 77 zák. č. 169/99 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, se postupně uložené a dosud zcela nevykonané tresty považují z hlediska výkonu trestu za trest jediný.

V dané věci odsouzený J. F. vykonával postupně 4 uložené tresty, a to trest uložený rozsudkem Okresního soud v Havlíčkově Brodě ze dne 14. 4. 1998, sp. zn. 2 T 71/98, v trvání 2 roků a 5 měsíců, který byl vykonán dnem 19. 5. 2000, dále trest uložený rozsudkem stejného soudu ze dne 30. 5. 1997, sp. zn. 1 T 120/97, v trvání 67 dnů - jde o přeměněný podmíněný trest, tento byl vykonán dnem 27. 5. 2000, trest uložený stejným soudem rozsudkem ze dne 17. 5. 1991, sp. zn. 2 T 113/90, kdy šlo o rozhodnutí o výkonu zbytku trestu v trvání jednoho roku a 29 dnů z podmíněného propuštění a tento trest byl vykonán dne 6. 11. 2001. Všechny tyto tresty odsouzený vykonal ve věznici s ostrahou. Od této doby je odsouzený ve věznici se zvýšenou ostrahou, kde vykonává trest odnětí svobody v trvání 8 roků, který mu jako souhrnný byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 9. 4. 2001, sp. zn. 2 T 625/2000.

Počátek výkonu všech trestů nastal dne 19. 12. 1997, když do trestů byly započteny dvě vazby, a to od 19. 12. 1997 do 20. 4. 1998 a od 25. 7. 2000 do 8. 10. 2000. Konec trestu má mít odsouzený dne 23. 8. 2009.

Odsouzenému zbývá k výkonu ještě trest odnětí svobody v trvání pěti roků a necelých 4 měsíců. Z toho tedy vyplývá, že odsouzený již vykonal jednu třetinu z postupně uložených trestů, které se však považují za trest jediný. Je proto splněna zákonná podmínka uvedená v § 39b odst. 4 písm. b) tr. zák.

Je sice skutečností, že odsouzený při veřejném zasedání okresního soudu souhlasil s návrhem ředitele věznice na přeřazení a k tomuto návrhu se připojil, avšak toto jeho vyjádření nelze vykládat jako zcela samostatnou žádost odsouzeného pro přeřazení. Opačný výklad by znamenal zcela jednoznačně naprosté pomínutí návrhu ředitele na přeřazení do jiného typu věznice, protože v obou případech, jak již bylo výše rozvedeno, jsou podmínky pro přeřazení různé.

Ředitel věznice je podle § 324 odst. 1 tr. ř. osobou oprávněnou podat návrh na změnu způsobu výkonu trestu odnětí svobody. Takovýto návrh vyvolává příznivější situaci, než kdyby odsouzený podal návrh sám. Proto v každém případě musí být rozhodováno právě o tomto návrhu.

Krajský soud znovu rozhodl tak, že k návrhu ředitele věznice se odsouzený pro další výkon trestu odnětí svobody přeřazuje z věznice se zvýšenou ostrahou do věznice s ostrahou a to podle § 39b odst. 2, 4 tr. zák. Napravil tak pouze formální vadu napadeného usnesení, když po věcné stránce z důvodů výše rozvedených rozhodl okresní soud správně.